

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ -2010

Ἡ ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Εὐαγγελισμὸς συνέβη, τὴν 25^η Μαρτίου / 7^η Ἀπριλίου 2010, ἡμέραν Τετάρτην τῆς Διακαινησίμου, μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν καὶ εὐηγγελίσθη αὐτῇ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σύλληψιν, ἐνανθρώπησιν καὶ κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ ἀνέκαθεν Μητρόπολιν μέ ποίμνιον 20.000 περίπου Ὀρθοδόξων πιστῶν, μετέβη τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, 25^{ης} Μαρτίου/ 7^{ης} Ἀπριλίου 2009, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' μετὰ συνοδείας τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιεραρχιερατῆς, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου. Ὁ Μακαριώτατος, ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ εἰς Ναζαρέτ, κατηνύνηθῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἔνθα ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακὸς μετὰ τῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεως.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως, μετ' ὀλίγον, ὁ Μακαριώτατος τῇ συνοδείᾳ πάντων τῶν Ἀρχιερέων, πολλῶν ἱερέων, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ναζαρέτ, προυχόντων τῆς πόλεως καὶ Ἐπιτρόπων, προπορευομένων τῶν Προσκόπων, κατηνύνηθῃ ἐν πομπῇ πρὸς τὸν ἱερόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ προσκυνηματος τῆς Ναζαρέτ, ἔνθα σῶζεται ἡ πηγὴ, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν παράδοσιν εὕρισκετο ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ὅταν ἐδέχθη τὸν ἀρχαγγελικὸν χαιρετισμὸν καὶ εὐηγγελίσθη τό σωτήριον μήνυμα τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλλήψεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος προσεκύνησεν εἰς τό προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ εἰσώδευσεν εἰς τὸν Ναόν, πλήρη ὄντα ἤδη ἀσφυκτικῶς ἐκ πιστῶν τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ καὶ ἐκ ρωσοφώνων προσκυνητῶν, οὕς, ψάλλοντας τό «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα» Πατριαρχικῶς ἠυλόγησεν.

Μετὰ τὰς καταβασίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τὴν ἀρτοκλασίαν ἐτελέσθη ἐν εὐλαβείᾳ, σεμνότητι καὶ τάξει τό Πατριαρχικὸν πολυαρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον, ἐν ᾧ ὁ Μακαριώτατος, μετὰ τῶν συλλειτουργούντων Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ ὁ εὐσεβὴς τοῦ Κυρίου λαὸς ἐκοινώνησαν τοῦ Ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ δι' ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ ὁμιλίαν τοῦ ὁ Μακαριώτατος εἶπε τὰ κάτωθι:

«Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς πόλιν Ναζαρέτ, λέγει αὐτῇ (τῇ Μαριάμ) Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ δὲ ἔφη Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι καὶ εἶπεν· Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. Α' 28,35).

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐσεβεῖς Χριστιανοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίζεται χαρᾶς εὐαγγέλια καί τοῦτο, διότι τά κάτω (τά ἐπίγεια) τοῖς ἄνω (τοῖς οὐρανίοις) συνάπτεται. Ὁ Ἀδάμ (ὁ παλαιός ἄνθρωπος τῆς πτώσεως) καινουργεῖται· ἡ Εὐα (τῆς παρακοῆς) τῆς πρώτης λύπης (ἐκ τῆς ἐξορίας τοῦ Παραδείσου) ἐλευθεροῦται καί ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας (τό ἀνθρώπινον σῶμα), τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναός θεοῦ κεχρημάτικεν.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζομεν καί πανηγυρίζομεν τό μέγα καί, τῇ ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ, ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, τουτέστιν τό εὐαγγέλιον τῆς τοῦ θεοῦ Λόγου ἐνσαρκώσεως, κηρυττόμενον ὑπό τοῦ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. Α', 14). Καί μαρτυροῦμεν μετὰ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου λέγοντος: «Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν», (Ἰωαν. Α', 15).

Εἰς τό μέγα τοῦτο μυστήριον, τό ἀπ' αἰῶνος ἀποκαλυφθέν τοῖς προφήταις τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας, ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει τό σήμερον τιμώμενον πρόσωπον τῆς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεως αὐτοῦ, (ἐννοοῦμεν τήν πόλιν Ναζαρέτ), τῆς ὑπερευλογημένης καί ὄντως ὑπερδεδοξασμένης Παρθένου Μαρίας, τῆς γενομένης ἀφ' ἐνός Μητέρας τοῦ θεοῦ Λόγου ἅμα τῷ ἀκούσματι ὑπό τοῦ Ἀγγέλου «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». «Ἰστέον ὅτι ἅμα τῷ εὐαγγελίσασθαι», λέγουν οἱ ἔγκριτοι τῆς Ἐκκλησίας θεοφόροι Πατέρες, «εὐθύς συνέλαβεν ἡ Παρθένος παραδόξως», ἀφ' ἐτέρου ἀναδεικνύεται τό κεφάλαιον τῆς Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Διότι, εἰς τό ἐρώτημα τῆς Παρθένου Μαρίας: «καί πῶς ἔσται μοι τοῦτο;» δηλαδή τό συλλαβεῖν ἐν γαστρί καί τεκεῖν υἱόν, ἀπαντᾷ ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι». «Μή ζήτηι φύσεως ἀκολουθίαν, ὅταν ὑπέρ φύσιν ᾗ τό γινόμενον», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. «Μή περιβλέπου γάμον καί ὠδῖνα, ὅταν μείζων γάμου τῆς γενέσεως ὁ τρόπος ᾗ».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ σχηματισμός παντός ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ καί ἡ εἵσοδος τῆς πνοῆς τῆς ζωῆς εἰς αὐτό εἶναι μυστήριον τῆς φύσεως. «Οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδός τοῦ πνεύματος», λέει ὁ Ἐκκλησιαστής, «οὐδέ πῶς μορφοῦνται τά ὅσα ἐν γαστρί κυοφορούσης». Πολύ περισσότερο ὁ σχηματισμός τοῦ παιδίου Ἰησοῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου ἀποτελεῖ μυστήριον. Χωρίς ἀντιλογίαν «μέγα ἐστί», κατὰ τόν σοφόν Παῦλον, «τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον, θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί», (Α' Τιμ. Γ' 16).

Τό τῆς εὐσεβείας μέγα τοῦτο μυστήριον, ἀδελφοί μου, τῆς φανερώσεως δηλονότι τοῦ θεοῦ ἐν σαρκί τῆς Παρθένου Μαρίας προεκάλεσε τόν εὐγνώμονα θαυμασμόν ἄλλ' ἐν ταύτῃ καί τούς μεγάλους θεολογικούς τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνας διὰ τήν ὀρθήν καί σωτηριώδη διατύπωσιν τοῦ τρόπου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας.

«Ἄξιον καί δίκαιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς», ἀναφωνεῖ μεθ' ἡμῶν ὁ ὑμνωδός τῆς Παναγίας, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «μακαρίζειν σέ τήν θεοτόκον. Τήν σὴν γάρ ἄχραντον ὑποδύς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργός, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπεῖς τήν φύσιν, οὐδέ φαντάσας τήν οἰκονομίαν· ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς

ἐμψυχωμένη σαρκί καί ἐν ταυτῷ τό εἶναι λαβούση, ἐνωθείς καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις τήν διαφοράν αἰτούμεθα».

Ἀξίως καί δικαίως ἐστίν ὡς ἀληθῶς, ἀγαπητοί, ὁ μακαρισμός τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ὑπό πασῶν τῶν γενεῶν, διότι ἡ κεχαριτωμένη ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Μαρία διὰ τῆς ταπεινώσεως καί ὑπακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ Πατρός ἐγένετο ἡ ἀληθινή καί ἱστορική κλῖμαξ τῆς μεταβάσεώς μας ἐκ τῆς γῆς εἰς τόν οὐρανόν. Ἐπί πλέον ἡ θεοτόκος Μαρία ὡς Μητέρα τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναδεικνύεται καί μεσίτρια ἡμῶν πρὸς τόν Υἱόν καί θεόν αὐτῆς.

Σήμερον ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τήν διπλὴν χαράν καί εὐφροσύνην αὐτῆς, δηλονότι τήν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Μαρίας καί τήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς. Μετά τοῦ Ἀγγέλου συμβοήσωμεν: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σου· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν, τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν εἰρήνην καί μέγα ἔλεος. Ἀμήν. **Χριστός Ἀνέστη!**».

Ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ εἰς τήν ἐορτήν ἦτο πλέον ἢ πάνδημος. Οἱ ἀραβόφωνοι Ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς Ναζαρέτ, ἀλλά καί οἱ Χριστιανοί ἐξ ἄλλων χριστιανικῶν χωρῶν, ρωσόφωνοι, ρουμανόφωνοι καί ἐλληνόφωνοι, μακρόθεν προσελθόντες εἰς τόν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως Ναζαρέτ παλαιόν ἱερόν προσκυνηματικόν ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου ὑπερεπλήρωσαν τοῦτον ἄχρι τοῦ σημείου νά ἀδυνατοῦν νά κινηθοῦν ἐντός αὐτοῦ καί μέ μικράν τινα κίνησιν. Ὁ πολυπληθὴς οὗτος πολυεθνικός λαός ὡμολόγησεν ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ πίστεως καί συμμετοχῇ εἰς τήν θ. Κοινωνίαν μίαν Ὀρθόδοξον πίστιν εἰς ἓνα θεόν, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ καί τρισί ταῖς ὑποστάσεσι. Ἐν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔγινεν ἡ φανέρωσις τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ εἰς τήν γῆν καί τῆς δόξης Αὐτοῦ.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε πανηγυρική καί πάνδημος λιτανεία εἰς τὰς ὁδούς τῆς πόλεως περίξ τῆς Μητροπόλεως, παρουσίᾳ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰσραήλ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τῶν προυχόντων, καί τῶν Προσκόπων προπορευομένων.

Μετά τήν λιτανείαν τό Συμβούλιον τῆς πόλεως παρέθεσε τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλούς ἄλλους. Ἀληθῶς, ἡ ἐορτή ἦτο πρὸς δόξαν θεοῦ, ἐορτή τῆς Ὑπεραγίας θεοτόκου, ἀλλά κατέστη καί ἐορτή ὅλης τῆς πόλεως Ναζαρέτ καί τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῶν περιοχῶν τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder